

14 februari j.l. overleed na een langdurig ziekenhuisverblijf, maar toch nog onverwacht, onze vriend Ben J. Veld, "een van de zachtmoedigste mensen in deze wereld ... innerlijk weerloos tegen onverschilligheid, kwaad en onrecht. Hij kon dat niet verdragen. Hij streed er tegen op de hem kenmerkende wijze: niet met bitterheid en verzet, maar door te overtuigen, door op te bouwen, door in samenwerking met de goedwillenden veel tot stand te brengen." (uit de afscheidsrede van Prof. Dr. Victor Westhoff tijdens de crematieplechtigheid in Dieren, 19.2.2001.)

Ben,
we waren al vrienden, voordat we elkaar ooit in levende lijve hadden ontmoet: jouw mede-creatie, de Ecologische Tuin in het Spijkerkwartier in Arnhem, sprak al in onze Oostgroningse periode (vóór 1993) tot onze verbeelding, en jij bleek de trouwe vriend in Arnhem, die steeds maar weer abonnees voor ons tijdschrift Oase wierf: een tijdschrift voor vrienden van natuurrijke tuinen, parken en plantsoenen, zoals jij en wij, en al diegenen die dit nu lezen.

En vanaf het eerste moment dat we elkaar ontmoetten groeide een vriendschap op basis van gelijkgezindheid. Meer vrijheid, meer natuur, verfijnde cultuur, en dat alles liefst ver-

Daar is geen einde, daar is geen begin...

weven - daar ging en gaat het ons om. Talrijke malen hebben we met je samen de tuinen in het Spijkerkwartier bezocht. Jij als rondleider, wij als dankbare gasten, die weer eens een groep enthousiastelingen 'aansjouwden'. Uit heel Nederland en Vlaanderen, maar ook uit Duitsland of Zweden. En je rondleidingen waren altijd weer verrassend. Geen standaardpraatjes, niet belerend, ook al was je bijna je leven lang leraar.

Zo is ons ook een boeiende excursie in Mildam bijgebleven. Op het bijzondere terrein van de door jou zeer gewaardeerde Louis Le Roy. Je liet ons op de jou eigen manier, rustig, met gebruikmaking van alle zintuigen urenlang deze bijzondere plek, de Eco-kathe-

draal, beleven. Heerlijk. Vaak nam je deel aan één- en meerdaagse excursies van Stichting Oase, Vereniging Wilde Weelde en de Vakgroep Heemtuinbeheer. Je aanwezigheid werd alom zeer gewaardeerd, je bijdragen waren steeds maar weer van hoge kwaliteit. En al je interviews in ons tijdschrift Oase. Je was niet alleen de meest productieve auteur in de afgelopen 10 jaar, maar ook en vooral iemand die met veel zorg en enorm geduld wekenlang tientallen uren bandopnames van geïnterviewden samen met ons comprimeerde tot inhoudelijk sterke, de integriteit van de geïnterviewden steeds in het oog houdende levensverhalen. Van zeer uiteenlopende mensen, zoals het jongetje Arhan dat je in de Ecologische Tuin interviewde, Sjef van der Molen, een geestverwante kunstenaar uit Velp, van de al ge-

noemde Louis Le Roy, maar ook van de nescator van de Nederlandse vegetatiekunde, Prof. Dr. Victor Westhoff, van Dr. Ger Londo, kenner bij uitstek van aanleg en beheer van natuurtuinen en -parken, en van de meester van de habitat-creatie, zoals je dat zo mooi formuleerde, Willem Iven.

En we hadden nog zoveel prachtige mensen voor ogen, die jij had kunnen interviewen, en er was ook al een plan om *jou* eens naar al je drijfveren te vragen. Nog bij ons laatste ziekenhuisbezoek zat je na te denken over komende interviews.

Die tijd was jou en ons niet gegund. Het begint pas langzaam, maar dan ook erg pijnlijk tot ons door te dringen, wie wij met jou verliezen.

Het is zo jammer dat je de lente niet meer met ons mee kan maken. Maar we zullen je dit voorjaar in gedachten meedragen tijdens het werk aan ons tijdschrift, tijdens onze tuinwerkzaamheden in Beuningen, vooral in de vlinderheuvel, die we nooit hadden gebouwd zonder de pioniersdaden van jou en anderen in Arnhem en daarbuiten.

Zolang wij leven zal je ons blijven als een oudere, geest-en zielsverwante vriend.

Marianne van Lier en Willy Leufgen